

ROMÂNIA

TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de 02.08.2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE

GREFIER

Pe rol fiind judecarea cauzei formulate în baza legii contencios administrativ formulată de reclamantul CABINET MEDICAL OBSTETRICĂ GINECOLOGIE DR. în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE, având ca obiect „contestație act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă d-l avocat pentru reclamantul Cabinet Medical Obstetrică Ginecologia Dr. fiind reprezentantul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice lipsă

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că la dosar se află depusă la data de 13.07.2011, prin serviciul registratură al instanței, întâmpinarea formulată de pârâtă la care se află anexată întreaga documentație ce a stat la baza emiterii deciziei contestate.

Instanța, în baza art. 96 Cod procedură civilă, înmânează pârâtei, prin reprezentant convențional, un exemplar al întâmpinării.

Reclamantul, prin reprezentant convențional, învederează că nu solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru studiul întâmpinării și a înscrisurilor anexate și face dovada achitării taxei judiciare de timbru în sumă de 59 lei cu chitanțele nr. în sumă de lei și timbru judiciar de lei, pe care instanța le anulează.

Instanța constată că nu sunt chestiuni prealabile și acordă cuvântul în probațiune.

Având cuvântul, reclamantul prin reprezentant convențional, solicită admiterea probei cu înscrisurile aflate la dosar.

Instanța, în baza art. 167 al.1 Cod procedură civilă, admite pentru reclamant proba cu înscrisuri ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, constată că nu mai sunt alte cereri de formulat și nici probe de administrat, declară dezbaterile încheiate și în baza art. 150 Cod procedură civilă acordă cuvântul în fond.

Având cuvântul, reclamantul prin reprezentant convențional, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată, sens în care depune la dosar chitanța privind plata onorariului avocațial. În susținerea celor solicitate învederează că autoturismul nu a fost folosit în scop personal ci pentru desfășurarea activității de serviciu.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. la data de 02/06/11 reclamantul CABINETUL MEDICAL OBSTETRICĂ-GINECOLOGIE DR. chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice solicitând anularea Deciziei nr. Raportului de inspecție fiscală nr. a Deciziilor de impunere nr. și obligarea pârâtei la restituirea sumei de lei cu titlu de impozit pe venit și la plata cheltuielilor de judecată.

In motivare, reclamanta arată că, in fapt, prin RIF nr. [redacted] echipa de inspecție fiscală a stabilit diferențe in plus la impozitul pe venitul anual net aferent anilor 2007, 2008 și 2009, rezultate de majorarea bazei impozabile cu suma de [redacted] lei, considerată ca fiind nedeductibilă, compusă din următoarele sume: [redacted] lei reprezentând cheltuielile cu reparațiile și cheltuielile cu primele de asigurare aferente autoturismului Skoda Fabia efectuate in 2007, [redacted] lei reprezentând cheltuielile cu amortizarea, cu reparațiile și cu primele de asigurare aferente autoturismului Skoda Octavia, efectuate in 2008 și [redacted] lei reprezentând cheltuielile cu amortizarea, cu reparațiile și cu primele de asigurare aferente autoturismului Skoda Octavia, efectuate in 2009.

In consecință, au fost emise D.I. nr. [redacted] prin care s-au constatat diferențele in plus la impozitul pe venitul net aferent anilor 2007-2009. Împotriva actelor fiscale menționate, reclamanta a formulat contestație, cf. art. 205 și urm. Cod Pr. Fiscală, care a fost respinsă prin Decizia nr. [redacted]. Reclamanta apreciază că decizia este netemeinică și nelegală, interpretarea dată de pârâtă dispozițiilor art. 48 al. 4 lit. a și b Cod Fiscal fiind eronată.

După cum rezultă din înscrisurile anexate contestației, in fapt, in perioada supusă controlului, in afară de activitatea desfășurată la sediul din [redacted], Str. [redacted] cabinetul medical a prestat servicii de asistență medicală specializată in favoarea sau in cadrul altor cinci instituții medicale din loc. [redacted], respectiv: SC [redacted] SA – in baza contr. de prestări servicii nr. [redacted] 005, SC [redacted] SRL, contr. de colaborare nr. [redacted] SC [redacted] SRL – contract de prestări servicii nr. [redacted] 501/2005, Policlinica de [redacted] SRL – contract de colaborare nr. [redacted] SRL, contract de colaborare nr. [redacted].

Această modalitate de desfășurare a activității profesionale presupune deplasarea la două, trei sau chiar mai multe locații in cursul unei singure zile, iar, uneori, deplasarea de urgență și in afara programului de lucru sau in zile de week-end.

Ca atare, utilizarea unui autoturism este imperios necesară realizării activității și, pe cale de consecință, a veniturilor profesionale, medicul neputându-se baza pe transportul in comun sau alte mijloace de deplasare.

Utilitatea celui de-al doilea autoturism derivă din activitățile secundare și administrative ale cabinetului, precum: transportul mostrelor pentru analize și ridicarea rezultatelor acestora, deplasarea la domiciliul pacientelor pentru asistență și supraveghere, achiziționarea de aparatură și materiale medicale, medicamente, birotică, papetărie etc, depunerea situațiilor financiare și a declarațiilor obligatorii, deplasarea la CASJ cu care cabinetul are încheiat contract de servicii medicale de specialitate in ambulatoriu.

Așa cum reiese din contractele individuale de muncă atașate prezentei acțiuni, cabinetul a angajat trei persoane pe pozițiile de asistent medical, funcționar administrativ și operator calculator. Pe întreaga perioadă supusă controlului, acești angajați au avut responsabilitatea îndeplinirii activităților descrise anterior, fiindu-le strict necesară utilizarea unui autoturism in acest sens.

In concluzie, reclamanta susține că in speță nu sunt aplicabile dispozițiile pct. 43 lit. e) din OMFP nr. 1040/2004 invocate de pârâtă care stabilesc că, in cazul bunurilor cu folosință mixtă, cheltuiala deductibilă se determină proporțional cu nr. de km parcursi pentru afacere și, așadar, reclamanta nu avea obligația întocmirii unor foi de parcurs din care să reiasă asemenea aspecte.

In drept, reclamanta invocă dispozițiile art. 218 Cod pr. fiscală, art. 8 și urm. din LCA, art. 21 al. 4 lit. e, art. 48 al. 4 lit. a din Codul Fiscal, pct. 43 lit. e) din OMFP nr. 1040/2004, art. 112 și urm. și art. 274 Cod Procedură Civilă.

In probațiune, reclamanta a depus actele contestate precum și pe cele menționate in acțiune.

Acțiunea a fost legal timbrată, cf. chitanțelor de la filele [redacted]

Prin întâmpinare (filele) pârâta a solicitat respingerea acțiunii. A depus, în contradovadă, actele contestate și întreaga documentație avută în vedere la emiterea acestora.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În urma inspecției fiscale la care a fost supusă reclamanta, pârâta a întocmit RIF nr. [redacted] și trei decizii de impunere, cu nr. [redacted] prin care a stabilit în sarcina reclamantei suma de [redacted] lei cu titlu de impozit pe venit suplimentar aferent anilor 2007 – 2009 și suma de [redacted] lei accesorii aferente impozitului pe venit suplimentar.

Împotriva actelor administrativ-fiscale menționate, reclamanta a formulat, cf. art. 205 și urm. Cod Pr. Fiscală, contestație administrativă, soluționată negativ de pârâtă prin emiterea Decizie nr. 1726/28.01.2011.

Organele de inspecție fiscală au constatat că reclamanta, în perioada 2007 – 2009 a înregistrat, în Registrul Jurnal de încasări și plăți, cheltuieli pentru trei autoturisme: VW Polo – achiziționat în anul 2004, Skoda Fabia – achiziționat în 2001 și Skoda Octavia – achiziționat în 2008. Organele de inspecție fiscală au considerat ca deductibile cheltuielile efectuate cu autoturismul VW Polo, considerând că acest vehicul a fost folosit de titulara cabinetului în vederea deplasării în interesul afacerii, respectiv la cabinetele medicale cu care reclamanta a avut încheiate contracte (de colaborare sau de prestări servicii) și la domiciliul pacienților.

Pârâta a considerat că nu pot fi considerate ca fiind deductibile cheltuielile efectuate cu un al doilea mijloc de transport, reținând aplicabilitatea dispozițiilor art. 48 al. 4 lit. a și b din Codul Fiscal și lipsa documentelor justificative a cheltuielilor, respectiv a ordinelor de deplasare sau a foilor de parcurs din care să rezulte nr. de km parcurși cu cel de-al doilea autoturism în interes de afacere.

Urmează a fi analizate dispozițiile legale pe care pârâta și-a întemeiat soluția de respingere a plângerii prealabile.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 48 al. 4 lit. a Cod Fiscal, "condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a fi deduse, sunt: a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente". Dispozițiile alin. 7 lit. a al aceluiași articol stabilesc faptul că "nu sunt deductibile: a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale".

Pct. 38 din HG 44/2004 stipulează că "sunt cheltuieli deductibile, de ex: cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz".

Potrivit dispozițiilor art. 21 al. 4 din Codul Fiscal, "următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii" iar pct. 43 din Norme definește cheltuielile făcute în favoarea participanților "cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți în favoarea acestora".

Utilizarea bunurilor cu folosință mixtă, pentru afacere și în scop personal este reglementată de prevederile pct. 43 lit. e din O. 1040/2004 astfel: "în cazul bunurilor cu folosință mixtă (pentru afacere și în scop personal), cheltuielile deductibile se determină, după caz, proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes de afacere".

Având în vedere natura bunurilor cu privire se pune în discuție caracterul deductibil sau nu a cheltuielilor aferente legate de aceste bunuri și față de dispozițiile legale citate anterior, este evident că cel de-al doilea autoturism al reclamantei este un bun cu folosință mixtă (atât pentru afacere, cât și în scop personal). În aceste condiții, pentru determinarea cheltuielilor deductibile era necesară stabilirea numărului de kilometri parcurși în interes de afacere iar acest ultim aspect se putea face doar în baza unor acte justificative. Reclamanta face referire la anumite activități (altele decât cele ale titularului cabinetului) care impuneau folosirea unui al doilea autovehicul, dar nu depune în dovadă decât contractele de muncă ale unor angajați din care, de altfel, nu rezultă atribuții legate de transportul unor analize la sediile unor laboratoare medicale, de

achiziționarea de aparatură medicală, de depunerea situațiilor financiare, de deplasarea la CASJ etc. Dimpotrivă, din contractele de muncă ale numiților (funcționar administrativ) și operator calculator) rezultă că activitatea acestora se desfășoară la sediul firmei/cabinetul medical (cf. pct. D din contractele înregistrate la ITM sub nr. 5144 / 5 / 11, respectiv, - filele Josar). Din fișa postului pentru asistentul medical (fila Josar) rezultă că acesta are anumite atribuții care ar presupune deplasarea sa, dar nu există înscrisuri care să ateste că deplasarea sa s-a făcut cu cel de-al doilea autoturism al cabinetului și nici înscrisuri din care să rezulte kilometri parcurși în interesul cabinetului, în funcție de care să se stabilească, proporțional, și cheltuielile deductibile.

Raportat considerentelor expuse, instanța constată că în mod corect pârâta a considerat ca deductibile cheltuielile efectuate doar cu unul din autoturismele achiziționate de reclamantă și, pe cale de consecință, actele administrativ-fiscale contestate sunt legale iar soluția dată în contestația administrativă este temeinică.

Având în vedere argumentele de fapt și de drept expuse, în temeiul art. 218 Cod Pr. Fiscală și art. 18 din LCA, urmează a fi respinsă acțiunea reclamantei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge acțiunea formulată de reclamantul CABINET MEDICAL OBSTETRICĂ-
GINECOLOGIE DR. cu sediul ales în str
în contradictoriu cu pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice cu sediul în

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi, 02/08/11.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Tehnored
Dact. 02/08/11
Ex. 4